

BARTH tot de vraag of het beter is oor- en keelziekten als afzonderlijke vakken dan wel gezamenlijk door één docent te laten onderwijzen. De praktijk heeft in deze vraag reeds uitspraak gedaan. Onafhankelijk van elkander ontstaan, zijn deze vakken van zelf tot elkaar gekomen en de professorale benoemingen in de laatste jaren in alle landen zijn bijna steeds voor beide gezamenlijk geschied. BARTH houdt dit ook voor juist. Het verband tusschen oor- en keelziekten is groot. De rhinologie, die tusschen beide staat, kan van geen van beide worden gescheiden. Voor den student is de gezamenlijke beoefening dezer drie vakken het gemakkelijkst, voor den docent zijn zij niet te groot om tezamen te worden beoefend. De Staat eindelijk kan met dezelfde kosten beter, en zal er ook eerder toe overgaan, één leerstoel te bezetten en van de noodige middelen te voorzien dan twee.

H. BURGER.

INGEZONDEN.

DE ALGEMEENE VERGADERING DER NEDERL. MAATSCHAPPIJ TOT BEVORDERING DER GENEESKUNST.

In n°. 17 van *het Med. Weekblad voor Noord- en Zuid-Nederland* heeft N. onder bovenstaanden titel een beschouwing geleverd over de Algemeene Vergadering, en op welke wijze, die zou zijn te verbeteren. Herinnerende aan een vroegere strooming, welke de wetenschap meer als hoofdschotel op die vergadering wenschte ingeleid te zien, een strooming, die aanleiding gegeven had tot het ontstaan van de natuur- en geneeskundige congressen hier te lande, bespreekt hij de daarvoor in de plaats getredene gewoonte, om eenige wetenschappelijke voordrachten van daartoe uitgenoodigden aan te hooren. N. vindt dit niet voldoende, vooral, wijl men vooraf niet weet, welk onderwerp zal worden behandeld en ook wijl dat onderwerp geen noodzakelijk verband houdt met de brandende vraagstukken van den dag. De verdere opmerkingen van N. loopen over de onderwerpen, die op de Algemeene Vergadering behandeld worden en dus de agenda uitmaken. Hij wil die onderwerpen grondiger behandeld zien. De voorstellers, de vertegenwoordigers eeniger afdeeling, zouden hun argumentatiën vooruit aan alle leden der Maatschappij moeten doen toekomen, opdat men beter beslagen op het ijs, op de vergadering, zou komen, opdat de discussiën in een vooruit getraceerde baan zouden kunnen loopen, om niet, gelijk nu, of als droog zand aan een te hangen, of verdedigd te worden met geheel nieuwe argumenten, waarvan men geen gelegenheid had vooruit kennis te nemen. Het Hoofdbestuur zou zich volgens N. met de afdeeling, die een voorstel had ingediend, (op de Algemeene Vergadering te behandelen), in verbinding stellen, om vooraf grondig dat voorstel te onderzoeken, om dan eindelijk als vrucht

van rijp onderling overleg op de Algemeene Vergadering te kunnen worden behandeld. De wijzigingen, welke N. zich denkt in de Algemeene Vergadering, teneinde deze meer belangrijk te maken, komen dus in het kort neer op de volgende 4 punten:

1°. De ter gelegenheid te houden wetenschappelijke voordrachten, moeten raken een onderwerp van den dag en het onderwerp moet vooruit aan de bezoekers bekend gemaakt worden.

2°. Overleg tusschen het Hoofdbestuur en de afdeelingen over eenig in te dienen voorstel, vóór het op de agenda komt; dus meer overleg, dan tegenwoordig het geval is, en verzending van het praeadvies over eenig voorstel aan *alle leden* der Maatschappij.

3°. Het Hoofdbestuur zal gehouden zijn onderwerpen van actueel belang voor den geneeskundigen stand, rakende practijk, autoriteiten, wetten, uit eigen beweging op de agenda te plaatsen, zoo althans geen der afdeelingen dit reeds heeft gedaan.

4°. Hij wil ook de rapporten en de besluiten, waartoe die stukken aanleiding geven, breeder zien behandeld, en geeft tal van voorbeelden, aan de leden-vergadering te Middelburg ontleend, hoe men door vooruit bepaalde vragen te stellen, de belangstelling in die uitgebrachte rapporten zou kunnen verhoogen.

Die vragen zouden dan voor de vergadering door met name bekende personen moeten worden ingeleid.

Als oud belangstellend lid van onze Ned. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst had ik gehoopt, dat op dit door N. ingezonden stuk een antwoord van deze of gene zijde zou gevolgd zijn. Nu dit na 3 maanden nog niet gebeurd is, wensch ik de wenschen van N. in het orgaan van onze Maatschappij te memoreeren en te bespreken. Vooruit wensch ik als 5de punt de aandacht te vestigen op de acustiek in de zalen, waar de Algemeene Vergadering wordt gehouden en dat 5de punt aldus te formuleeren.

5°. Het Hoofdbestuur zorge in overleg met de recipieerende afdeeling, dat de Algemeene Vergadering worde gehouden in een lokaal, waar de acustiek weinig te wenschen overlaat.

Ieder bezoeker van de jongste Algemeene Vergadering zal zich herinneren, dat het verstaan van het gesprokene in de vergaderzaal, hoogst moeilijk en gebrekkig was. Van de rede van den Voorzitter heb ik niets kunnen verstaan. Naderhand schikte men de tafels anders, maar het verstaan bleef moeilijk. Daaraan is het toe te schrijven, dat enkele bezoekers, die anders altijd de wetenschappelijke voordrachten bijwonen, zich nu verwijderden. Ware dit nu in Middelburg de eenige keer geweest, dat men vergaderde in lokaliteiten met slechte acustiek, dan kon men er van zwijgen, denkende: „een volgend jaar zal dat beter gaan”, maar neen, de getrouwe bezoekers zullen zich helaas talrijke vergaderplaatsen herinneren, waar dit gebrek heerschte, een gebrek dat het nut en genoegen dier Algemeene Vergaderingen tamelijk illusoir maakt.

Over het 1ste punt van N. heb ik dit te zeggen:

Het zou, dunkt mij, niet moeilijk zijn de H. H. sprekers te verzoeken eenigen tijd vóór de vergadering te kennen te geven, over welk onderwerp

zij het woord willen voeren. De vraag blijft of het voor de sprekers altijd wel mogelijk zal zijn, (hun goeden wil daargelaten), op tijd hun onderwerp ter kennis te brengen van het publiek. Aan den wensch van N. om op de Algemeene Vergadering een vraagstuk van den dag te behandelen, zou misschien voldaan kunnen worden, wanneer het Hoofdbestuur steeds zoo gelukkig was, iemand bereid te vinden, met de daarvoor vereischte kennis voorzien, een vraagstuk van den dag te behandelen. Aan den tweeden eisch van N. ware cum grano salis, ook te voldoen, als N. maar wil bedenken, dat de afdeelingen vrij moeten blijven in het indienen van mogelijke voorstellen, en dat het Hoofdbestuur, tenzij het onderwerp onwaardig ware behandeld te worden, tijd en gelegenheid hebbe, dat onderwerp met de voorstellende afdeelingen, grondig te bespreken.

Wat 2°. betreft: N. bedenke, dat het Hoofdbestuur onzer Maatschappij geen solidair lichaam is, in den lande verspreid woont, niet maar elk oogenblik in staat is saam te komen, om met eenige afdeeling over eenig voorstel te confereeren; ons Huishoudelijk Reglement heeft twee bepaalde vergaderingen van het Hoofdbestuur voorgeschreven. De eerste ter bespreking der voorstellen en voorloopige vaststelling der Algemeene Vergadering naar aanleiding van het plan, dat door de recipieerende afdeeling is ontworpen; de 2de vergadering in October om met elkaar te bespreken de uitvoering der besluiten, waartoe de Algemeene Vergadering is gekomen. De derde vergadering is niet officieel voorgeschreven, maar wordt toch altijd gehouden den dag vóór de Algemeene Vergadering, waarvoor in de laatste Algemeene Vergadering een crediet is uitgetrokken, en die daardoor als het ware tot voorgeschreven vergadering is geijkt. De Hoofdbestuurders vaker bij elkaar te trommelen, om met de verschillende afdeelingen over voorgeslagen voorstellen te spreken, schijnt mij practisch niet gemakkelijk uitvoerbaar. Beter ware het, dat de afdeelingen samensprekingen, zoo noodig, hielden met een Commissie uit het Hoofdbestuur, bijv. de Secretaris, Bibliothecaris en Penningmeester, in Amsterdam gevestigd.

Het 3de punt van N. is nog al van ingrijpenden aard. Wanneer N. de geschiedenis van onze Maatschappij nagaat, zal hij zien, dat het Hoofdbestuur bij zeer veel gelegenheden een voorstel deed van actueel belang, hetzij voor de belangen van de Ned. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst in het bijzonder, of voor de Maatschappij in het algemeen. Een eenvoudig nazien van verschillende agenda's der Algemeene Vergadering zal N. dit leeren. Maar om dat imperatief aan het Hoofdbestuur te willen opdragen schijnt mij een moeilijk uit te voeren maatregel.

Het 4de punt is wellicht een van de belangrijkste en de belangstelling in de vergadering zou er zeer zeker bij winnen, zoo men vooruit wist, dat bepaalde personen vooruit gestelde vragen zouden bespreken, naar aanleiding van de ingekomen rapporten, die werkelijk soms, vooral, als de Voorzitter, (wat toch ook kan gebeuren), niet volkomen op de hoogte der zaak is, te vluchtig worden behandeld. Wij zien dan werkelijk wel eens belangrijke rapporten, waaraan veel moeite besteed is, in het zand verlopen, als een nachtkaaars uitgaan. En dit droevig uiteinde, zou door dezen bovengestelden maatregel voorkomen worden.

Maar, en dit is de opmerking, welke ik maak over de voorstellen en objectiën van N., hij zoekt de verbetering te veel bij het Hoofdbestuur en inleiders. Hij maakt geen melding van de fout, die er schuilt bij de afdeelingen, die al te zeer geneigd zijn, voorstellen in te dienen, die in hun afdeeling-vergaderingen niet rijpelijk zijn overwogen geworden, te zeer rieken naar een esprit de clocher, voorstellen, die voor den voorsteller belangrijk schijnende, slechts in schijn den wensch uitdrukken van de voorstellende afdeeling. Ik schrijf dit toe aan gebrek aan onderlinge bespreking van het bestuur eener afdeeling met de leden op de vergaderingen der afdeelingen; niet minder aan gebrek aan samenwerking van de bestuursleden eener afdeeling onderling. Mijn erachtens schuilt er nog een fout bij de afdeelingen. Bij het verkiesen van hun afgevaardigden verliezen zij al te dikwerf uit het oog, om der zake kundigen mannen af te vaardigen. Het is èn voor de afdeeling in het bijzonder, èn voor de algemeene vergaderingen in het algemeen van belang, dat de afgevaardigden sit venia verbo, goed beslagen op het ijs komen. Een derde leemte meen ik in de voorstellen van N. te ontdekken. Hij zou practisch nut kunnen trekken en geven aan zijn denkbeelden, zoo hij op een vergadering zijner afdeeling een voorstel indiende, om de zaak aanhangig te maken op de 1ste Algemeene Vergadering. Ik geloof niet, dat het daartoe noodig zal zijn, om de Statuten of het Huishoudelijk Reglement van onze Maatschappij te veranderen. Ik geloof, dat er binnen de artikelen der Ned. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst genoegzame ruimte is, om eenige wijziging in de Algemeene Vergadering mogelijk te maken.

N. bedenke, dat wij tegenwoordig op een gansch anderen bodem staan, dan bij den aanvang van het ontstaan van de Maatschappij 50 jaren geleden. Toen was er geen Geneeskundig Staatstoezicht, onze Maatschappij is een krachtige medebewerker geweest, tot het tot stand komen van onze geneeskundige wetten. Toen bemoeide de Staat zich weinig met sanitair toezicht. Nu die wetten tot stand zijn gekomen, nu de Regeering zelve krachtig meewerkt tot vele sanitaire maatregelen, zijn de werkzaamheden van de algemeene Vergadering anders geworden. Des te meer is het noodig, dat de belangstelling in die vergaderingen worde levendig gehouden, maar daartoe is het niet noodig, dat er verandering gebracht worde in de zoo pas tot stand gekomen wetten van de Ned. Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst. Het voorstel van N. zou bijv. kunnen luiden:

„De Algemeene Vergadering bespreke de wenschelijkheid, om eenige verandering te brengen in de wijze, waarop gewoonlijk gedane voorstellen en uitgebrachte rapporten worden behandeld, voor de vervulling van spreekbeurten wordt gezorgd, en of er wellicht maatregelen kunnen worden getroffen tot het bekomen van een zaal voor de Algemeene Vergadering, voorzien van een goede klankgeleiding”.

Dit voorstel kan dan vergezeld gaan van een uitvoerige Memorie van Toelichting, die N. kan stellen.

Dit is de raad, welchen ik N. wensch te geven, ter becoming van practische resultaten van zijn desiderata.

Winschoten, 20 November 1900.

Dr. TH. HAAKMA TRESLING.